

Uitspraak T 2025013/2025-45-01

tuchtcommissie seksuele intimidatie

Samen voor een veilige en eerlijke sport

Kamer : **seksuele intimidatie**
 Leden van de kamer
 (kamervoorzitter) : mr. C.W.H. Houg
 (lid) : mr. A.A. Schuering
 (lid) : F. Sterk
 (juridisch secretaris) : mr. M. van de Glind
 Zaaknummer : T 2025013/2025-45-01

In de zaak van:

1. **Beklaagde**

Naam : [beklaagde] (hierna: beklaagde)
 Adres : [adres]
 PC/Gemeente : [woonplaats]
 Lid van de sportbond : Nederlandse Basketbal Bond (hierna: NBB)

2. **Aanklager** : mr. J.D. Koster, namens de NBB

3. **De procedure**

- Naar aanleiding van een melding van [meldster] [functie] van [club], op 26 november 2024, heeft de aanklager de onderzoekscommissie (onderzoekers van het ISR) opdracht gegeven tot het uitvoeren van een onderzoek naar mogelijke overtreding door beklaagde van de gedragsregels van het Reglement Seksuele Intimidatie dat op 1 april 2019 in werking is getreden (hierna: het Reglement Seksuele Intimidatie).
- De aanklager heeft beklaagde op 3 februari 2025 op de hoogte gesteld van de meldingen en de beslissing om onderzoek uit te voeren.
- De onderzoekscommissie heeft onderzoek gedaan.
- De aanklager heeft op 2 april 2025 een schikkingsvoorstel aan beklaagde gezonden. Beklaagde heeft bij e-mail van 7 april 2025 aan de aanklager laten weten niet met het schikkingsvoorstel akkoord te gaan.
- De aanklager heeft op 16 april 2025 namens de NBB aangifte gedaan van overtreding van het Reglement Seksuele Intimidatie.
- Beklaagde heeft op 9 mei 2025 een verweerschrift ingediend en per e-mail van 15 mei 2025 laten weten dat hij geen zitting wenst.
- De aanklager heeft op 16 mei 2025 aangegeven dat hij geen behoefte heeft om hetgeen in de aangifte naar voren is gebracht nader toe te lichten.
- De tuchtcommissie heeft besloten de zaak zonder mondelinge behandeling schriftelijk af te doen.

4. Aangifte/grondslag van de tuchtzaak en verweer

- 4.1. De aanklager beschuldigt beklaagde ervan dat hij als trainer/coach van [team] op een wedstrijddag [datum] op het moment dat het team in een groepskring stond, met zijn arm langs de rug van een speelster, [slachtoffer] (hierna: [slachtoffer]), is gegleden en haar vervolgens in haar bil heeft geknepen. Ter onderbouwing van dit verwijt verwijst de aanklager naar verklaringen van [slachtoffer], haar vader, de mede-coach [getuige 1] en zijn vrouw, alsmede naar de verklaring van [getuige 2], vriendin en teamgenoot van [slachtoffer]. De aanklager vindt op basis van deze verklaringen voldoende aannemelijk dat beklaagde artikel 6 lid 11 sub v Reglement Seksuele Intimidatie heeft overtreden, dat luidt als volgt:

“De begeleider mag de sporter niet op een zodanige wijze aanraken dat de sporter en/of de begeleider deze aanraking naar redelijke verwachting als seksueel of erotisch van aard zal ervaren, zoals doorgaans het geval zal zijn bij het doelbewust (doen) aanraken van geslachtsdelen, billen en borsten. In het kader van deze norm wordt, doch niet uitsluitend, als een overtreding beschouwd:

(...)

v. het aanraken van de sporter of fysieke handelingen verrichten die niet binnen de taakstelling van de begeleider vallen.”

- 4.2. De aanklager heeft verzocht om aan beklaagde als sanctie voor overtreding van het Reglement Seksuele Intimidatie een verbod tot het uitoefenen van de functie van trainer/begeleider (in de breedste zin van het woord) op te leggen voor de duur van drie maanden, waarvan één maand voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaren.
- 4.3. Beklaagde heeft verweer gevoerd. Beklaagde voert aan dat hij zeker niet in de billen van een speelster heeft geknepen en dat hij dus onschuldig is. Beklaagde heeft ook niemand anders een speelster in de billen zien knijpen. Hij geeft aan, zijn eigen onschuld nooit te kunnen bewijzen, anders dan te verwijzen naar de verklaring van getuige [getuige 3] die heeft gezien dat teamgenoten hebben gedaan wat hem wordt verweten. Beklaagde geeft verder aan dat de uitspraak voor hem niet meer van betekenis is, omdat zijn carrière als basketbaltrainer al kapot is door dit voorval en hij niet meer terug kan en wil naar de club.

5. De beoordeling door de tuchtcommissie

Bevoegdheid en ontvankelijkheid

- 5.1. Beklaagde is lid van de NBB. Op grond van de statuten van de NBB worden overtredingen met betrekking tot seksuele intimidatie berecht door de tuchtcommissie en de commissie van beroep van het ISR met inachtneming van het Reglement Seksuele Intimidatie. De tuchtcommissie van het ISR is dan ook bevoegd om van deze tuchtzaak kennis te nemen.
- 5.2. De tuchtcommissie stelt vast dat de aangifte voldoet aan de eisen die daaraan in het Reglement Seksuele Intimidatie worden gesteld. Er zijn ook geen formele bezwaren die aan behandeling van de tuchtzaak door de tuchtcommissie in de weg staan.

Beoordelingskader

- 5.3. Beoordeeld moet worden of het voldoende aannemelijk is dat de aan beklaagde verweten gedragingen door hem zijn begaan en zo een overtreding opleveren van het Reglement Seksuele Intimidatie.
- 5.4. Voor de vraag of er sprake is van een overtreding van het Reglement Seksuele Intimidatie zijn medebepalend de opvattingen in de Nederlandse maatschappij met betrekking tot seksuele intimidatie en de gewoonten of gebruiken bij de desbetreffende sportbond ten tijde van de overtreding. Op grond van artikel 8 lid 5 van het Reglement Seksuele Intimidatie is het bewijs van een overtreding geleverd wanneer op grond van de feiten en omstandigheden het voldoende aannemelijk is dat de beklaagde de overtreding heeft begaan.

Inhoudelijke beoordeling

- 5.5. Over het incident verklaarde [slachtoffer]: *"Dat was meteen nadat het gebeurde. Ik zat op de bank naast mijn vriendin [getuige 2] en ik zeg tegen haar: "[beklaagde] deed net iets heel raars." Ze vroeg wat hij had gedaan en ik vertelde dat hij in mijn kont had geknepen. Hij had eerst een arm over me heen gelegd, wat ik al vreemd vond en daarna liet hij zijn arm zakken en deed dat.*
(...)
Het gebeurde in het derde kwart, na de pauze. Tijdens de time-out en daarna ging ik op de bank zitten.
(...)
Tijdens een time-out staan we meestal in een kring om te luisteren naar wat de coach zegt. Ik stond naast hem, zijn dochter stond ook naast hem. Hij sloeg een arm om ons beiden heen, wat ik al vreemd vond. Ik probeerde wat verder van hem weg te gaan maar hij hield me stevig vast. Daarna liet hij zijn arm zakken en deed hij dat. Knippen in mijn bil.
(...)
Ja, we stonden in een soort kring. [beklaagde] stond hier, met zijn dochter naast hem. Ik stond aan de andere kant van hem, en hij sloeg zijn arm om mij en zijn dochter heen. [getuige 3] stond ergens aan de zijkant van de kring. Naast mij, rechts, stond [teamgenoot 1]. Ik denk dat [teamgenoot 2] ook in de buurt stond maar dat weet ik niet meer precies. Ik denk dat [getuige 2] ergens bij [getuige 3] in de buurt stond, misschien iets verder weg.
(...)
Ik voelde duidelijk zijn hand over mijn rug naar beneden gaan. De meiden naast mij stonden niet dicht genoeg bij mij om het te kunnen doen. Hij stond links van mij en had zijn arm ook op mijn schouder."
- 5.6. [getuige 2], de vriendin en teamgenoot van [slachtoffer], heeft hierover verklaard dat [slachtoffer] naar haar toekwam, toen zij uit het veld kwam en tegen haar zei: *"what the fuck, [beklaagde] kneep mij in mijn kont"*.

- 5.7. [slachtoffer] heeft van het incident ook melding gemaakt in de auto op de terugweg, waarover [getuige 1], vader van [teamgenoot 1], verklaarde: *“Wij hebben in de auto, op de terugweg van [plaats] naar hier, gehoord dat [slachtoffer] uitkraamt: “[beklaagde] mag niet aan mijn “diara” (slecht verstaanbaar) zitten, zoals pubers reageren. Ik dacht eerst van “he?” Wacht even, wat zeg je nou. Die andere twee, [teamgenoot 3] en [teamgenoot 1], zaten ook in de auto. Wij keken elkaar toen aan en vroegen “weet je dat zeker” en “wanneer dan”. Ze zei: “Nu net, tijdens de wedstrijd, aan het eind van de wedstrijd”. En eigenlijk ging ze daarna in andere dingen gewoon door. Er werd verder ook geen aandacht meer aan gegeven. Het werd gebracht als een soort van puberopmerking. Ik heb volgens mij nog iets gezegd van “was het niet per ongeluk” en zijn er verder niet op in gegaan.”.*
- 5.8. Na de wedstrijd thuisgekomen heeft [slachtoffer] het incident met haar vader, [vader slachtoffer] gedeeld, die daarover een brief aan de ouders van het team en het bestuur van de vereniging heeft geschreven, waarin staat - voor zover hier van belang - : *“Op [datum] is de wedstrijd in [plaats]. Mijn dochter komt thuis van de wedstrijd, en ik sta op het punt om zelf ook richting [plaats] te vertrekken voor een eigen wedstrijd. Ze springt nog onder de douche en komt daarna huilend naar mij toe. “Papa, ik weet niet hoe ik het moet vertellen, maar er is iets raars gebeurd”. Ik vraag haar mij uit te leggen waar het over gaat. Ze vertelt mij dat ze in haar billen is geknepen door de trainer. “Maar papa, ik weet niet zeker of het per ongeluk ging of niet”. Ik leg haar uit dat dit een extreem gevoelig onderwerp is en dat ik precies wil weten wat zij ervaren heeft. “Doe het maar bij mij voor”. Mijn dochter legt een hand op mijn schouder, glijdt met haar hand langs mijn rug om me vervolgens licht in mijn bil te knijpen. Ik laat het aan ieders eigen interpretatie over om hiervan te denken wat je wilt denken.”*
- 5.9. De tuchtcommissie stelt vast dat de verklaringen van [getuige 2], [getuige 1] en de vader van [slachtoffer] allemaal verklaringen zijn ‘van horen zeggen’ (zgn. ‘de auditu’-verklaringen) waarbij [slachtoffer] de bron is. Niemand verklaart uit eigen waarneming dat beklaagde tijdens de groepskring bij [slachtoffer] in haar bil heeft geknepen. De vader van [slachtoffer] was er niet bij aanwezig en [getuige 2] en [getuige 1] hebben tijdens het onderzoeksgesprek aangegeven niet te hebben gezien dat er wat was gebeurd.
- 5.10. In het gesprek met onderzoekers heeft [slachtoffer] verklaard dat het voorval plaatsvond tijdens een voorbespreking net na de pauze en vlak voordat het derde kwart begon. In de auto bij [getuige 1] gaf zij op de vraag “wanneer dan” aan: *“Nu net, tijdens de wedstrijd, aan het eind van de wedstrijd”.* Die verklaringen over het moment waarop het incident zou hebben plaatsgevonden (meteen na de pauze of tegen het einde van de wedstrijd) zijn niet met elkaar in lijn. Het blijft dus onduidelijk wanneer het incident zou hebben plaatsgevonden.

- 5.11. Bij het verslag van het onderzoeksgesprek met [slachtoffer] is een door haar vader aangeleverde foto van een groepskring gevoegd, die tijdens de wedstrijd is genomen. Dat is dezelfde foto als de foto die door [getuige 1] is getoond en die aan het eind van de wedstrijd is genomen, alsmede de foto die beklaagde met de onderzoekers heeft gedeeld. Op deze identieke foto's is beklaagde te zien met aan de rechterkant zijn dochter [dochter] en aan de linkerkant [teamgenoot 4]. Zowel beklaagde als [getuige 1] hebben aangegeven dat [getuige 2] en [slachtoffer] naast elkaar staan, ongeveer tegenover beklaagde. Deze foto ondersteunt niet de verklaring van [slachtoffer], die lijnrecht tegenover de ontkennende verklaring van beklaagde staat.
- 5.12. De verklaring van [slachtoffer] wordt ook niet ondersteund door de verklaring van getuige [getuige 3], die juist verklaart te hebben gezien dat [getuige 2] en [slachtoffer] naast elkaar stonden en dat de ene bij de ander in haar billen kneep, wat hij vreemd gedrag vond.
- 5.13. De tuchtcommissie is concluderend van oordeel dat op basis van de verklaringen en het dossier niet met voldoende zekerheid kan worden vastgesteld wat er precies is gebeurd en dat daarmee niet voldoende aannemelijk is geworden dat beklaagde grensoverschrijdend en daarmee tuchtrechtelijk verwijtbaar gedrag heeft vertoond. Beklaagde zal worden vrijgesproken.
- 5.14. Nu beklaagde wordt vrijgesproken, komen de aan de behandeling van de zaak verbonden kosten ten laste van de NBB.

6. De uitspraak

De tuchtcommissie:

- spreekt beklaagde vrij;
- stelt de kosten van de behandeling van deze zaak vast op € 500,- en bepaalt dat deze kosten ten laste komen van de NBB.

7. Beroep in geval van een uitspraak van de tuchtcommissie

De aanklager en beklaagde kunnen tegen deze uitspraak beroep instellen bij de commissie van beroep van het Instituut Sportrechtspraak. De beroepstermijn bedraagt vier weken na de datum van ontvangst van de uitspraak, welke geacht wordt twee dagen na de datum van verzending te zijn gelegen. Het beroep dient schriftelijk en gemotiveerd te worden ingediend.

Hilversum, 30 juni 2025

mr. C.W.H. Houg
(kamervoorzitter)

mr. M. van de Glind
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: